

ZOMERNACHT

Ben ik nog iets meer en anders dan uw slaafsche hulp geweest,
Dan moet haastig, Liefde, komen 't langbeloofde hooge feest

Waar voor eens ik zonder opzien, zonder schaamte voeren dierf
Al de onsterflijke kleinooden die ik in uw dienst verwierf:

Al de waterklare steenen van alleen doorleden smart,
Die zich traangewijze bouwden in den donkren druk van 't hart,

Al de dofverkwijnde paarlen die het bloed van lijf en ziel
In zijn onverdeelbare eendracht glanzend droeg en levend-iel,

Uit de plaatselijke wetten van de doove stof gelicht
Tot het onbezwaarde wonder van een ander evenwicht:

Of ik eenmaal mocht bewijzen in zoo oog-aanschouwlijk rijm
De bereikbare genade van ons openbaar geheim

Als met nauw bewogen adem van den diepen zomernacht
In den ongenaakbren luister van aionenoude pracht

Op de oneindigheid verdeinen 't volle glans- en kleurgemeng
Al Gods werelden geregen aan uw eenge levensstreng.